

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.075/2026/4.

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím3)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím5)

A per tárgya:

jóhírnév megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék, 4.P.20.529/2025/6. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 7.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 82.550 (nyolcvankettőezer-ötszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak fizessen meg 104.000 (száznégyszer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az államnak járó fellebbezési illetéket a jelen ítélet keltétől számított 60 napon belül kell a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára megfizetni. A fellebbezési illeték megfizetésekor a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát/jelét közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az alperesi médium szerkesztésében jelenik meg a Név1 nevű megyei hetilap, illetve a név1hirportall.hu internetes hírportál. A hetilap a megye tekintetében széleskörűen terjesztésre kerül, rendszeresen tudósít a helyi és az országos eseményekről. A 2023. május 24. napján „Megúsztta a pártlos zaklatási botrány főszereplője” cikk jelent meg. A cikk tényként közölte, hogy a Felperes1 vezetése el akarta tussolni azt, hogy az egyik rendezvényükön a párt egyik tagja megpróbált megerőszakolni egy nőt. A cikk fenti megjelenését követően a felperes sajtó helyreigazítási pert kezdeményezett egy másik online felületen ugyanezen tartalommal megjelent tényállás miatt. A sajtó helyreigazítási eljárásban a Fővárosi Törvényszék járt el, majd a döntés ellen jogorvoslat került benyújtásra. A Fővárosi Ítéltábla Pf. 20.697/2022. szám alatt 2023. január 12. napján hozott jogerős ítéletet. Az első és másodfokon eljáró bíróság megállapította, hogy a kérdéses cikkben megjelent tényállítások valótlanok és ezen tényállítások vonatkoznak jelen per kereseti tényállására is.

[2] Felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiség jogát. Kérte az alperes marasztalását 700.000 forint sérelemdíj és kamata, valamint a perköltség megfizetésére.

[3] A kereset szerint a megjelölt cikkben leírtak nem fedik a valóságot. Hivatkozott arra, hogy a felperes az alperes médiaszolgáltatóval szemben egy másik internetes sajtótermékében megjelent írás miatt már korábban sajtóhelyreigazítási pert indított, az ügyben jogerős ítélet (2023. január 12.) született, tehát az alperes a jelen eljárásban sérelmezett cikket a jogerős marasztaló ítélet ismeretében hozta le. Kereseti kérelmének jogalapjaként a Ptk. személyiség védelmi szabályozását jelölte meg és okirati bizonyítékokat csatolt.

[4] Az alperes az elsőfokú bíróság felhívása ellenére írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért a törvényszék bírósági meghagyást bocsátott. Az alperes a bírósági meghagyás ellen határidőn belül ellentmondással élt és ellenkérelmet terjesztett elő, melyben kérte a kereset elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását.

[5] Hivatkozott arra, hogy a felperesnek, mint politikai pártnak magasabb a tűrési kötelezettsége, illetve, hogy a sérelmezett közlésnek nem volt jogsértő jellege. Álláspontja szerint a személyiségi jog megsértésének nem automatikus következménye a sérelemdíj, kártérítés személyiségi jogsértésre alapozottan is csak akkor lehetséges, ha a jogsértés és a „kár” között összefüggés áll fenn. Az állítása szerint kiemelkedő összegű sérelemdíj kapcsán rögzítette, hogy szükséges annak vizsgálata, hogy milyen hátrányok érték a felperest, illetve, hogy a jogsértést állító félnek kell megjelölnie a konkrét nem vagyoni sérelmet. Kérte végül a késedelmi kamatfizetési kötelezettség mellőzését.

[6] A felperes válasziratában részletesen vitatta az alperes tény- és jogállításait. Határozott álláspontja, hogy a párt társadalmi megítélését az alperes hamis állítása csorbitotta, sérelem és köztudomású hátrány érte őket. Hivatkozott továbbá arra, hogy a Ptk. az igényérvényesítőt mentesíti a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól, megdönthető vélelmet állítva a személyiségi jogsértés miatti hátrány bekövetkezésére.

[7] Az elsőfokú a felperes keresetének helyt adott és megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a név1hirportal1.hu internetes portálon 2023. május 24. napján „megúsza a párt1os zaklatási botrány főszereplője” címmel megjelent cikkében annak valótlan híresztelésével, hogy a Felperes1 vezetése el akarta tussolni azt, hogy a rendezvényükön a párt egyik tagja megpróbált megerőszakolni egy nőt. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 700.000 forint sérelemdíjat, illetve ezen összeg után 2023. május 25. napjától a kifizetés napjáig a késedelemre a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 82.550 forint perköltséget, továbbá az államnak 78.000 forint kereseti illetéket.

[8] Mindenekelőtt a cikk valóságtartalma kapcsán emelte ki, hogy a valóság bizonyítása az alperest terhelte, azonban bizonyítási indítvánnyal nem élt. A cikkben közölt tényállítások valótlanságát egyebekben az alperesi oldal sem vitatta érdemben, így az elsőfokú bíróság a tényállásában megállapította a valótlan tényközlést.

[9] Kiemelte ezt követően a 2010. évi CIV. törvény 4. § (3) bekezdését, miszerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy arra való felhívást, illetve nem sértheti mások személyiségi jogait. Ugyanígy a 14. § (1) bekezdése

szerint a média tartalmában be kell tartani az emberi méltóság szabályait, illetve a 13. § értelmében a sajtó kötelezettsége a valós és hiteles tájékoztatás. A tényállásból kiindulva megállapította a valótlan tényközlést, mellyel az alperes a sajtótörvénybe ütköző magatartást tanúsított és ezzel megvalósult a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében rögzített jóhírnév sérelme. A bíróság az alperesi hivatkozást, hogy a felperesnek, mint politikai pártnak magasabb a türési kötelezettsége, illetve, hogy a közlés nem volt jogsértő, nem fogadta el. Kifejtette, hogy egyrészt a jogsértés egyértelmű, másrészt a politikai pártokat is a sajtótörvény, illetve a Ptk. is védi, tehát joga van arra, hogy a róla megjelent cikkekben valós tényközlés történjen. Ez nem áll összefüggésben a türési kötelezettséggel.

[10] Ezt követően az elsőfokú bíróság vizsgálta a Ptk. 2:52. §-ában írt sérelemdíj alkalmazhatóságát. Kifejtette, hogy a jogsértés egyértelműen megtörtént és a fenti jogszabály (2) bekezdése alapján további hátrány bizonyítása nem szükséges, tehát az okozati összefüggés fennáll. A bíróság szerint indokolt az alperessel szemben a sérelemdíj, mint magánjogi szankció alkalmazása. A mérték, melyet a felperes keresetében előterjesztett, nem tekinthető eltúlzottnak. A fenti jogszabályhely (3) bekezdése szerint a sérelemdíj összegszerűségének meghatározásakor vizsgálni kell a jogsértés súlyát, a felróhatóság mértékét, illetve annak hatásait. A jogsértés súlya egyrészt kiemelkedő, hiszen bűncselekmény elkövetésére utal a cikk, továbbá a jogsértés felróható, valamint ismétlődő, ugyanis annak ellenére jelent meg a cikk, hogy már jóval korábban a tényállásban részletezett peres eljárásban 2023. január 12. napján az alperes más médiumát elmarasztaló jogerős ítélet született.

[11] A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a felperes keresetének teljeskörűen helyt adott, illetve rendelkezett a késedelmi kamat megállapításáról a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján figyelemmel arra, hogy a késedelmi kamat objektív kategória.

[12] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását elsődlegesen úgy kérte, hogy az ítéltábla a keresetet utasítsa el, másodlagosan a sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzését, harmadlagosan pedig a felperes részére fizetendő sérelemdíj 200.000 forintra mérséklését és kamatfizetési kötelezettségének mellőzését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[13] Mindenekelőtt azzal érvelt, hogy a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jogsértés, a jóhírnév megsértése nem áll fenn, ugyanis a cikk nem tartalmaz olyan állításokat, melyek türése a politikai szereplőnek minősülő felperes ne lenne köteles. A sérelmezett közlések nem sértő jellegűek. Ennek kapcsán azt kell vizsgálni, hogy a felperes politikai értelemben vett jóhírnevében keletkezett-e csorbulás. Kiemelte, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel.

[14] Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a jogsértésekkel okozott nemvagyonosi sérelem a történeti tényállás fényében bagatell, így nincs indoka a sérelmek sérelemdíjjal kompenzálásának. Amennyiben az ítéltábla nem így látná, és a felperest ért sérelem kompenzálására sérelemdíj alkalmazását tartaná indokoltnak, erre az esetre azzal érvelt, hogy

a sérelemdíj megítélt összege eltúlzott, az sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, hiszen nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjával.

[15] Hangsúlyozta: a körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. Ha nem állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a felperes oldalán nemvagyoni hátrány keletkezett, és a megállapított jogsértés tárgyi súlya nem kiemelkedő, az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható. Önmagában a személyiségi jogsértés ténye az ítélkezési gyakorlat szerint nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát. A nemvagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj megítélésének feltétele, a jogszabály pedig csak a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felpereseket. Utalt arra, hogy a sérelmezett közlések azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelentek, a felperest ért sérelmet ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni. A kiadásában lévő különböző sajtótermékekkel szemben a felperes a párhuzamosan előterjesztett sérelemdíj követelés kapcsán ugyanazokra a tényekre és bizonyítékokra hivatkozott. A perbeli közlések az egyidejűleg több médiaplatformon megjelent, híresztelt sajtóanyagok körébe tartoznak, s egyéb peradat hiányában vélelmezni kell, hogy a felperest ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása, ami alacsonyabb sérelemdíj meghatározását indokolhatja. Ezen túlmenően a felperes maga sem határozta meg, mennyiben tekinti elkülöníthetőnek a bekövetkezett nemvagyoni sérelmet a többi platformon megjelent, azonos tartalmú közlések hatásától.

[16] Kiemelte, hogy a jogsértésként értékelt állítások nem a felperes személyiségét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkoznak. Ráadásul a közvélemény a vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, ami ezáltal az okozott hátrányt is degradálja. Ekként a perbeli közlések tartalma általános tapasztalat szerint az átlagosnak mondható olvasót a felperesről alkotott benyomásában már nem befolyásolta, az irántuk fennálló közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nemvagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogokat sértő közlések tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő.

[17] Azzal is érvelt, hogy a közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít. Emellett megismételte, figyelemmel kell lenni a Btk. 226. §-ának 2023. június 2-ától hatályos (3) bekezdése rendelkezésére is; ez büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján elkövetést; ellene egyéni jogsérelmeknél kizárólag a személyiségvédelem polgári jogi szankciói vehetők igénybe. A törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését nem eredményezheti, a prevenciós funkció a sérelemdíj összegének meghatározásánál nem válhat dominánssá.

[18] Hangsúlyozta, hogy a felperes közszereplő, így fokozott mértékben tűrni köteles a kritikus állításokat. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) számú AB határozata elvi élel mondta ki, hogy a közszereplők a személyüket érintő, jellemzően a sajtóban megjelenő állítások magas szinten tűrésére kötelesek, melyben szűk körben a valótlan tényállítások tűrésére kötelezettsége is beletartozik. A 13/2014. (VI. 18.) és a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatok a közszereplőket érintő állítások fokozott tűrésre kötelezettségének határait

ugyancsak tágan határozták meg. Emellett értékelni kell azt a köztapasztalású tény, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása, a politikai témákban átlagosan tájékozott hírfogyasztók összessége által képviselt „közvélemény” lényegében hozzászokott az ilyen állításokhoz és más megnyilvánulásokhoz.

[19] Kiemelte, hogy a felperesnek lehetősége volt a megfogalmazott közlések cáfolatára, másrészt pedig a jogsértő vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között „magánjogi büntetés” céljából összefüggés nem állítható fel. Kiemelte továbbá, hogy ma már a közölt hírnek aktualitása nincs.

[20] Kérte végül az ítéltáblát, hogy a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodóan határozza meg, így a késedelmi kamatfizetési kötelezettséget a marasztalási összeg után mellőzze.

[21] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a törvényszék a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, a feltárt bizonyítékokból pedig minden szempontból okszerű következtetést vont le.

[22] Kiemelte, az alperes perben vizsgálendő közlései nem véleménynyilvánítások, hanem tényállítások; ekként nincs jelentősége annak, közszereplőként köteles-e tágabban túrni a kritikát és a véleménynyilvánítást. A közszereplőket terhelő türeli kötelezettség nem terjed ki valótlan tényállítások megtételére; a nagy nyilvánosság előtt tett hamis, vagy nem bizonyítottan valós állításokkal szemben a közszereplők is sikerrel hivatkozhatnak személyiségi jogaik védelmére.

[23] Amit az alperes állított, az még büntetőjogilag is üldözendő, komoly jogsértés. Súlyos, a demokratikus választási folyamatok befolyásolására irányuló tevékenységgel vádolta meg a felperest. Mindkét állítása kirívóan sértő volt, ami a közvélemény előtt súlyosan rosszalló értékítéletet vált ki, és megkérdőjelezi még a demokráciához fűződő alapvető viszonyukat is. Az állítások nemhogy csorbítják, de kifejezetten rombolják társadalmi megítélését, ezért az általa igényelt sérelemdíj, pláne olyan fokú felróhatóság esetén, amit az alperes tanúsított, nemhogy nem eltúlzott, de különösebb kommentárt, részletes indokolást sem igényel. Az alperes célzatosan közölt hamis tényeket, magatartásának felróhatósága pedig kiemelkedő volt.

[24] Álláspontja szerint az Alkotmánybíróság gyakorlata [13/2014. (IV. 18.), 3217/2020. (VI. 19.) és 3111/2022. (III. 23.) AB határozatok] ugyancsak jogi álláspontját erősítik.

[25] Előadta, hogy a törvényszék a sérelemdíj mértékének meghatározásakor a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében felsorolt szempontokat helyesen értékelte, a mérlegelés szempontjai az ítélet indokolásából egyértelműen kitűnnek. A bírói gyakorlat egységes abban, hogy a sérelemdíj megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és annak értékelése is elfogadható. Az ilyen tárgyú perekben a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése az

igényérvényesítőt a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti, és megdönthető vélelmet állít fel a személyiségi jogsértés miatti hátrány bekövetkezésére. Ezért nem kötelesek bizonyítani az őket ért nemvagyoni hátrányt, az alperes ugyanakkor bizonyíthatta volna, hogy az általa sem vitatott jogsértéssel összefüggésben nem keletkezett a sérelemdíj megítélését indokoló nemvagyoni hátrány, vagy kimenthette volna a felelősség alól magát annak bizonyításával is, hogy magatartása nem volt felróható. Az alperes azonban sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nemvagyoni hátránynak, sem a felróhatóságnak hiányát nem igazolta; meg sem kísérelte azt.

[26] Tény, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, ugyanakkor valamennyi platformot az alperes üzemeltette, s üzemelteti jelenleg is. Jóhírnevük többszörös megsértése azért sem lehet érv a sérelemdíj iránti igény mérséklésére, mert ellenkező esetben az alperes saját felróható magatartására tudna előnyök szerzése végett hivatkozni. Az pedig, hogy a perben vizsgálendő hazug állítás újra és újra megjelent, nem azt eredményezi, hogy azt a közvélemény eleve fenntartásokkal kezeli, hanem éppen ennek ellenkezőjét.

[27] Kiemelte, nincs jelentősége annak, a jogalkotó a rágalmazás Btk.-beli tényállását miként módosította, s nincs szó arról, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezné. Ilyen összegű sérelemdíj iránti igénynél a sérelemdíj prevenciós funkciója ugyan felmerül, de nyilvánvaló képtelenség, hogy dominánssá válják.

[28] Hivatkozott arra is, hogy a sajtószervek a véleménynyilvánítás közvetítésében játszott kiemelkedő fontosságú alkotmányos szerepüket a szakmai szabályok megtartásával, felelősséggel kötelesek gyakorolni. Az a sajtószerelv pedig, amely e szakmai szabályokat nemhogy nem tartja be, de súlyosan megsérti, semmiképpen nem hivatkozhat mentesülése érdekében arra, hogy az újságírók feladata éppen a közvélemény tájékoztatása.

[29] Károsodása akkor valósult meg – figyelemmel a Ptk. 6:532. §-ára –, amikor a www.név1hirportal1.hu portálon a cikk megjelent. Mivel a sérelemdíj pénzbeli igény, arra a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók, így nem mellőzhető a késedelmi kamat megfizetésére kötelezés sem.

[30] A fellebbezés alaptalan.

[31] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást helytállóan állapította meg, és abból helyes jogi következtetést vont le. A másodfokú bíróság osztja azt az álláspontját, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnev védelméhez fűződő személyiségi jogát, melynek kompenzálására 700.000 forint sérelemdíj szükségesnek mutatkozik, és osztja a döntés indokait is.

[32] A fellebbezés érveire figyelemmel az ítéltábla az alábbiakat hangsúlyozza.

[33] Tény, hogy közszereplőként a felperest fokozottabb tűrési kötelezettség terheli, azonban a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága az alperest csak akkor

védené, ha az általa közölt tény valótlanágáról nem tudott volna, és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta volna el. Ekként – mivel eljárása kifejezetten a felperes hiteltelenítését célozta – nincs jelentősége annak, az újságcikk közérdeklődésre tartott-e számot, miként a felperes személyének sem.

[34] Az ítéltábla álláspontja szerint a felperest ért sérelem sérelemdíjjal kompenzálendő, annak megítélt mértéke pedig nem eltűzött. Nem róható a felperes terhére, hogy a köztudomású sérelmen kívül további hátrányok bekövetkezését nem állították. A kifogásolt állítás alkalmas volt az irányában fennálló bizalom rombolására, hitelessége kétségbe vonására, mindemellett pedig az alperes felróhatósága nagyfokú volt.

[35] Az alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a konzekvens bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése, és a körülmények mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (Kúria Pfv.IV.21.764/2015/4. számú ítélete – megjelent: BH2016.241.); így bagatell igény sérelemdíj megállapítására nem ad alapot (Kúria Pfv.IV.20.801/2021/5. számú ítélet [27]).

[36] Nem vitásan a felperes széles körben ismert párt, azaz közszereplő, azonban a rá vonatkozó célzatos, valótlan állításokat tűrni nem köteles. Az alperes nem értékítéletet fogalmazott meg, hanem valótlan tényállásokat tett, melyeknek igazságtartalmát nem ellenőrizte. Közlései a közéleti vitához nem járulhattak hozzá, azok célja az érintett politikai hitelességének rombolása volt.

[37] Kiemelendő az is, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a szabálya, miszerint a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a nemvagyoni sérelmet szenvedett személyt.

[38] A sérelemdíj ugyanis az elszenvedett sérelemért jár. Az, hogy a jogsértés sérelmet okozott, megdönthető vélelem, a sérelem nagysága – ilyen hivatkozás esetén – köztudomású tényként is megállapítható. A hátrány – negatív életminőség változás, mint következmény – súlyossága a sérelemdíj mértéke tekintetében bírhat jelentőséggel.

[39] Az ítéltábla leszögezi továbbá, a sérelemdíj egyrészt a személyiségi jogsérelem tekintetében kompenzációs szerepet tölt be, másrészt a hasonló jogsértések megelőzése érdekében magánjogi büntetésnek is tekinthető (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.002/2017/8. számú ítélet [33] – megjelent: BDT2018.3821.). Ugyan ezt az utóbbi funkciót nem automatikusan kell figyelembe venni (Kúria Pfv.III.20.104/2024/5. számú ítélet [48] – megjelent: BH2024.182.), azonban a jogsértés súlyát számításba véve jelen esetben az igényelt, 700.000 forintnál csekélyebb összegű sérelemdíj a rendeltetését nem tudná betölteni. Mivel a polgári jog és a büntetőjog rendeltetése eltér, a sérelemdíj meghatározásakor nem lehetett jelentősége annak, hogy az adott tényállást a büntetőjog tilalmazza-e.

[40] Megjegyzendő, hogy a magánjogi büntetés funkció érvényesülése érdekében számításba veendő az is, hogy az alperes, mint profitorientált gazdálkodó szervezet az elmúlt időszakban jelentős eredményt ért el.

[41] Nem vitás, hogy a sérelmezett közlések azonos időszakban az alperes által üzemeltetett más médiaplatformokon is megjelentek, azonban ezeknek a címzettje más-más olvasóközönség: a www.névlhirportal1.hu Megyei hírportálként működik. A célközönség eltérése miatt a jogsértő közlés más-más internetes felületen megjelentetése által okozott sérelem kumulálható.

[42] A Ptk. 6:352. §-ából adódóan, melynek értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a jogsértő közlés megtörténtekor a felperes sérelmet szenvedett, azaz a sérelem bekövetkezésétől az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni. Tény, hogy a bírói gyakorlat szerint olyankor, amikor az elkövetés és az ítélelhozatal időpontja között olyan jelentős idő telik el, hogy az értékviszonyokban számottevő változás következik be, úgy a sérelemdíj összege meghatározható az elkövetéskori és az ítélelhozatalkori értékviszonyok alapján is, azonban az érvényesített sérelemdíj összegek az elkövetéskori értékviszonyoknak megfelelnek.

[43] Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] A fellebbezés eredményre nem vezetett, így a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a pereszes alperes köteles megfizetni 96.000 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az államnak, továbbá a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőben a felperesnek a Pp. 81. §-ának megfelelően felszámított, a kifejtett tevékenységgel arányban álló, 65.000 forint + ÁFA, mindösszesen 82.550 forint másodfokú perkoltséget (ügyvédi munkadíjat) a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdésének a) pontja, a (4) bekezdése és 5. § (1) bekezdése alapján.

[45] A másodfokú bíróság ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Győr, 2026. május 7.

Dr. Lezsák József s. k.
k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró